

עין משפט גד מצוה

עמ א ב מו' פ"א מה'ל' משכב ומנושג הלכה יז:
פ א מו' עס פ"ה הלכות:
פא ד מו' פ"ט מה'ל' מעשה הקדשנות הל"כ:
פב ה ג' מו' פ"ה מה'ל' מידות הל"כ:
פג ו מו' פ"ו מה'ל' אסורי ביאה הל"כ:
ד [מו' עס הל"ז]

תום' הרא"ש

וקתני רישא הרואה ראייה של זוב בש"ש שומרת יום כנגד יום. אלאמא לב"ש שומרת יום כנגד יום תולין. תמיה לי מאי קא פריך דביש וביה פליגי ברואה ראייה אחת דטמאה דאורייתא דביה משוי ליה לבעל קרי ובי"ש משוי ליה כשומרת יום כנגד יום דאורייתא. וי"ל דאם איתא דב"ש מטמאה משכב ומושב בשני אפילו לא ראהה ליה הוה ליה למיזב בשומרת יום כנגד יום דלא לייזבי למיטעי לטמא אחתה ביאלא ראתה קודם כמה רואה ראייה אחת של זוב: לא תימא כשומרת יום כנגד יום אלא אימא כבועל שומרת יום כנגד יום. תימא דרב הונא דמרמי תוך י"א בלא ראהה כמו י"ב בשראהה כדקאמר רב יוסף ליעיל אף אנן נמי תנינא וא"כ הויכא קאמר דבתוך י"ב ביאלא ראתה דבועלה טהור הא תוך כמנתיינין טבלה ביזם שלאחריו ושמישה את ביתה ואח"כ ראתה בש"א מטמאה משכב אלאמא כבועלה טמא ביזם י"ב בשראהה וא"כ ה"ה יום י"ב אפי"פ שלא ראתה. וי"ל דס"ל לרב הונא דאפי"ג בבוועל כשראהה ביזם י"ב אטו ראהה תוך י"א: **א"א** שנתא איהו ומאי שנא איהו. ותימא דרבי אבהו רואה ראה אחת של זוב דמשכבת ומושבת שבין ראשונה לשניה לב"ש תולין ואם לא ראתה ראייה שניה טהורין ומאי שנא איהו. ותימא דרבי אבהו רואה תוך י"א יום י"ב אפי"פ שלא ראתה אחת של זוב דמשכבת ומושבת שבין ראשונה לשניה לב"ש תולין

עב:

ח א"א אימא כבועל שומרת יום כנגד יום. וקשה דא"כ מסקינן דשומרת יום כנגד יום צעלה אין צועלה מטמאה משכב ומושב והא תניא טבלה ציום שלאחריו ושמישה את ציתה ואח"כ ראתה מטמאין משכב ומושב ומטמאין משמע לשון רבים דקאי אתרווייהו היא וצועלה וליכא למימר ראתה שאני דהא מותרתא מילתא דרב יוסף ואידמי לייצובי מילתא דרב הונא אתא דלא תקשי ליה מצרייתא ומיהו מילתא דרב יוסף אדמי וינחא נמי טפי לרב הונא דלא תקשי מאי קמ"ל דודאי ראתה שאני כדמתרץ אצ"י מילתיה דרב כהנא וסבר רב הונא דלענין צועלה דלא שכיח אית לן למימר ראתה שאני אבל אייה דשכיחי צה דמיס אפי' לא ראתה גזרינן אטו ראתה כי היכי דגזרינן ראתה ציום י"ב אטו ראתה תוך י"א ואפי"ג דראיית י"ב אינה סותרת ועוד אור"י דאפילו קיימא מילתא דרב יוסף ינחא דלא קשה ממנתי' דודאי ציום שלאחריו דהיינו ציום י"ב דשכיח צועל גצה דליכא איסור דאורייתא מטמא צועל משכב ומושב אפי"ג דלא ראתה אצל תוך י"א יום צעני שלה אפי"ג דגבי דידה לא מפלגינן בין ראתה ללא ראתה מ"מ צועל אינו מטמא משכב ומושב אלא צרמאה: **מאי** שנא איהו. פ"י צקוטרס מאי שנא צועל דלא מטמא משכב ומושב **ט** ותימא דהיינו האי דפריך צמר הכי מאי שנא צועל דלא מטמא משכב ומושב וי"ל דמעיקרא פריך משום לתאי דידה וכי משני דלא שכיח ציה דמיס פריך ולטמא משום לתאי דידה ור"י מפרש מ"ש דאיהו רואה ראייה אחת של זוב דמולין משכבות ומושבות שבין ראשונה לשניה ואין מטמא אלא ע"י תלייה אם יראה ואם לא יראה טהורין ומאי שנא אייה דכי רואה תוך י"א יום דמשמאה משכב ומושב אפי"ג דלא ראתה לרב הונא מיהו לא דמי דהתם משום דכי ראתה סתריה ולכן החמירו בלא ראתה אבל זב אפילו יראה לא יספור לכן נראה מאי שנא אייה דכי טבלה יום שלאחר י"א יום ושמישה וראתה דמטמא משכב ומושב בלא תלייה אפי"ג דהתם נמי אין סתירה ולתאי פירוש דפרשנין דראתה לאו דוקא פריך אבל לאידך פירושא דאמרינן ראתה שאני אבל לא ראתה תולין שזין איהו ואייה: **א"א** חצי צ"ג שמן דתורה ורביעית באיין צ"בירה.

נראה דהכי שמע מרביה וגרסינהו א"כ ר"ע חלק עליו מכל שלשה אלה כדאמר לקמן גבי אחד עשר יום הלכתא לר' אלעזר בן עזריה קראי לרבי עקיבא והוא הדין נמי דבשלישי פליג אפי"ג דלא אשכחן: **רבי** יוחנן אמר הלכה אחד עשר. תימא צמאי פליגי ר' יוחנן ור"ל הא רבי אלעזר בן עזריה לא איירי אלא כחשבון הימים שצמך אחד עשר דשייכא צהו זיבה אבל צשימור אחד עשר לא איירי כלל וכן משמע מדפריך לקמן הני קראי יניהו ואי איהו איירי צהלכתא אחד עשר לישני קרא למנין הימים שהיא זבה והלכתא לשימור אחד עשר ויש לוומר דודאי הלכה דקאמר רבי אלעזר בן עזריה לא איירי אלא צמנין הימים דשייכי צהו זיבה ורבי יוחנן ור"ל כצברא צעלמא פליגי דרבי יוחנן קאמר כיון דיום שאחר י"א הוא נדות אין י"א כריך ספירה **ט** ור"ל סבר דאפילו שימור אינו נעשה לעשירי כיון דאינו רחוי להטטרף לזיבה גדולה דליכא אלא צ' ימים והשתא ניחא דהש"ס פריך קראי יניהו:

תינוקת פרק עשירי גדה

וסניא. צוז צראייה ראשונה: המסיט את הראייה. טהור שהסיט את הטיפה ראשונה: **צ"ט** **אומרים** טולין. אם יחזור הזב ויראה היום שניס **י** נמצא זב גמור למפרע חוב מטמא צמשא: **זכ"ה** **מטהרין**. כמסיט את הקרי דלא מטמא צמשא: **משכבות ומושבות** כו'. אלמא מדמקשי צ"ש ראייה ראשונה לשומרת יום וקתני משכב ומושב של בין ראייה ראשונה לשניה תולין אלמא משכב ומושב דשומרת יום צעני שלה תולין ואם לא תראה טהורה ודוקא צעני אבל צראשון לא סלקא לה טבילה עד שחשמור קצת שני וכל זמן שלא טבלה זבה היא: **אלא אימא** תולין ואם לא תראה טהורה ודוקא צעני אבל צראשון לא סלקא לה טבילה עד שחשמור קצת שני וכל זמן שלא טבלה זבה היא: **אלא אימא** כזועל שומרה יום. דמודה רב הונא צענייה צעני לאחר טבילהה שהיא תולה כל זמן שלא ראתה ואין טומאתה עליו אפילו מדרבנן: **מאי שנא איהו**. צועל: **דלא מטמא משכב ומושב**. דליה ומאי שנא איהי דמטמאה: **איכא** **דלא שכיח זיה דמיס לא גזרו ציה** **דלא שכיח זיה דמיס לא גזרו ציה** רבנן. לטמא משכב ומושב כל זמן שלא ראתה לאחר תשמיש: **ומאי שנא משכב ומושב**. כיון דאמרתי אייה דשכיחי צה דמיס גזרו צה רבנן מאי שנא צועל דלא גזרו ציה רבנן שמתמאנו: **דכרי הכל** ואפילו צ"ש וקתני צעני צבתוך י"א מנעה תלי וקשיא לרב הונא: **עשירי**. אין לו צרוף לזיבה שאין מנטרף עמו אלא י"א דהוי לכו מרי: **כשעשירי** דפשיטא לן ציה דצעני שימור אם ראתה צו דהא רחוי להציאה לזי זבה גמורה: **אף עשירי**. אם התחילה לראות צו: **צעני שימור**. י"א כנגדו אפי"ג דאינה ראויה לצא לזי זבה גמורה: **כי"א**. לצ"ה דאמרני לא צעני שימור: **צממן** גבי רבוכה של תודה צמנחות **צפ"ו** צ' מדות **דף** **פג**. דכתיב והקריב על זבח התודה וכתיב תלתא צממן ומניא אילו נאמר צממן הייתי אומר כל המנחות ללוג ת"ל צממן צממן דחלות ורקיקין הו ריבוי אחר ריבוי למעט לחאי לוג: **איני שומע** לך. ללמד דבר זה מן המקרא שהלכה למשה מסיני על פה הו"ל: **צזין נדה** **לנדה**. צין סוף נדה לתחילת נדה משכלו ימי נדה אינה חוזרת להיות נדה לישב לראייה אחת ששה והוא עד שיכלו י"א יום: **מאי הלכה**. דמשמע איוס י"א קאמר רבי אלעזר בן עזריה דהוי הלכה למשה מסיני וצעני הש"ס מאי הלכותיו משאר הימים שלפניו: **הלכה י"א**. צדצר אחד הוא חלוק משלפניו: **הלכות**

י"א. צעני דברים הוא חלוק: **שימור לאחריני**. לעשירי: **לא איהו צעני שימור**. מדאורייתא לשמור **י** י"א כנגדו ולא לאחריני הוי שימור דעשירי לא צעני שימור מדאורייתא הואיל ולא תצא צהן לזי זיבה ומדרבנן מניה אפילו רואה יום י"א אסורה לשמש ציום שלאחריו כדקתני מתני' **נע"א** **ה"ו** גרגרן ואמרינן צפרק צא סימן **דלעיל דף** **נד**. גרגרן דמתן אסור: **יכול הרואה ג' ימים צחלתא נדה** **לזופיס תהא זבה**. לספירת ז' נקיים ולקרבן דכתיב **ויקרא** **טו** **ימים** רבים וקמלרין לה ספירה וקרבן: **מה אני מקיים ואשה כי סהיה זבה**. האמור דפרשה ראשונה שלא הצריכה ספירת נקיים וקרבן: **צרואה יוס אחד**. אבל ראתה ג' תהא זבה: **סלמוד לומר**. דפרשה שניה: **בלא**

י"א. צעני דברים הוא חלוק: **שימור לאחריני**. לעשירי: **לא איהו צעני שימור**. מדאורייתא לשמור **י** י"א כנגדו ולא לאחריני הוי שימור דעשירי לא צעני שימור מדאורייתא הואיל ולא תצא צהן לזי זיבה ומדרבנן מניה אפילו רואה יום י"א אסורה לשמש ציום שלאחריו כדקתני מתני' **נע"א** **ה"ו** גרגרן ואמרינן צפרק צא סימן **דלעיל דף** **נד**. גרגרן דמתן אסור: **יכול הרואה ג' ימים צחלתא נדה** **לזופיס תהא זבה**. לספירת ז' נקיים ולקרבן דכתיב **ויקרא** **טו** **ימים** רבים וקמלרין לה ספירה וקרבן: **מה אני מקיים ואשה כי סהיה זבה**. האמור דפרשה ראשונה שלא הצריכה ספירת נקיים וקרבן: **צרואה יוס אחד**. אבל ראתה ג' תהא זבה: **סלמוד לומר**. דפרשה שניה: **בלא**

י"א. צעני דברים הוא חלוק: **שימור לאחריני**. לעשירי: **לא איהו צעני שימור**. מדאורייתא לשמור **י** י"א כנגדו ולא לאחריני הוי שימור דעשירי לא צעני שימור מדאורייתא הואיל ולא תצא צהן לזי זיבה ומדרבנן מניה אפילו רואה יום י"א אסורה לשמש ציום שלאחריו כדקתני מתני' **נע"א** **ה"ו** גרגרן ואמרינן צפרק צא סימן **דלעיל דף** **נד**. גרגרן דמתן אסור: **יכול הרואה ג' ימים צחלתא נדה** **לזופיס תהא זבה**. לספירת ז' נקיים ולקרבן דכתיב **ויקרא** **טו** **ימים** רבים וקמלרין לה ספירה וקרבן: **מה אני מקיים ואשה כי סהיה זבה**. האמור דפרשה ראשונה שלא הצריכה ספירת נקיים וקרבן: **צרואה יוס אחד**. אבל ראתה ג' תהא זבה: **סלמוד לומר**. דפרשה שניה: **בלא**

דאפילו שימור אינו נעשה לעשירי כיון דאינו רחוי להטטרף לזיבה גדולה דליכא אלא צ' ימים והשתא ניחא דהש"ס פריך קראי יניהו:

כלל ביזם י"א אי הוי שימור אי לא אלא קאמר שיש י"א בין נדה לנדה דשייכא בהו זיבות ולא נדות. ועוד לפי דבוי ר' יוחנן ור"ל מאי קא פריך קראי יניהו הא לא איירי קרא ברין י"א יום אי בעי שימור או לא. או אי הוי שימור לאחריני ומתוך לשון רש"י משמע דגרס במילתיה דר' אלעזר בן עזריה ויום י"א יום שבין נדה לנדה ול"ג י"א יום כו' דפרש"י מאי הילכתא דמשמע איוס י"א קאמר ר' אלעזר דהוי הלכה למשה מסיני ובעי תלמודא מה הן הלכותיו משאר הימים שהיו לפניו. והא דפריך קראי יניהו ולא קפריך הילכתא למה לי אלא קשה ליה קרא למה לי דכיון דהילכתא היא ד"א לא בעי שימור ממילא שמענין שיש י"א בין נדה לנדה. ומיהו קשה הא דמשני קראי לר' עקיבא הילכתא לר' אלעזר ב"ע אה מקראי דר' עקיבא לא שמענין אי בעי שימור או הוי שימור לאחריני. וי"ל דלר' עקיבא שמענין להו מסברא:

מסורת הש"ם

א) [סנהדרין פז, טז] א [מנחות פט, טז].
א) [נחמס פב, ד] רש"י.
א) רש"י מ"ז, (א) רש"י מ"ז, (א) כפי"א: שניה, (א) ז"ל י"ב, (א) ע' רש"י, (ט) ז"ל דכספריס של תוס' לא היה הגרסא כקושא דפריך צמר הכי צמני כמו כספריס עליו דגרסי מ"ש משכב ומושב דמטמאין ליה דלפי ג' זו לא מקשי תוס' מר"י מהר"מ,

תורה אור השלם

1. ואשתה כי תודה ובה דם יקדה ובה בבשרה שבעת ימים תודה בנדהא וכל דבגע בה יטמא עד יקרה:
ויקרא טו טז

הגהות הב"ח

א) גמ' אמה מרבה צממן בשמן כל יום:
א תום' דיה' ר' יוחנן וכו' אין י"א כריך ספירה אבל מ"מ נעשה שמור לעשירי ור"ל סבר:

הגהות הגר"א

א) גמ' א"ל ר' יהודה נתמך ור"ב בית שמאי:

הגהות מהר"ב

א) גמ' חצי לוג שמן לתורה. לכל המנין (מנחות פט. מכות). ורביעית (י"ד) [שמן] לבזי. לכל לחמי נזיר (שסו).

ואחד עשר יום שבין נדה לנדה. עזין סוף נדה לתלת נדה. גלאחא שכלו שבעת ימי נדה שהאשה נדה, שוב אינה מתחלת להיות נדה עד י"א יום, ואפילו אם ראתה, דם זיבה היא, ואם אינה רואה צאתו י"א יום אלא יום אחד או ג' ימים רלוטין, אז אפילו ג' ימים צאתה רלוטין, כגון יום שמת ויום טהור היא שומרת יום כנגד יום ומובלת ליום הממחר, ואם ג' ימים ראתה רלוטיס הויא זבה ובעיא ספירה שבעה וקרנן, אבל לאחר י"א יום אם רואה דם נדה היא ואם רואה יום ראשון שומרת ששה והוא, ואם כל ז' ראתה ופוסקת לערב טובלת מיד ואינה צריכה ספירה שבעה וקרנן מן המורה, אבל צנות שפירא הן החמירו על עמקן שאפילו רואה סיפת דם כמדלג יושבת עליו שבעה נקיים ולאחא כמה עניס קבלו עליהן דברי זה (שסו. ועיי' מגילה פח. הובא לעיל סו. וכעיי' סנהדרין יז).

מובא רש"י

חצי לוג שמן לתורה. לכל המנין (מנחות פט. מכות). ורביעית (י"ד) [שמן] לבזי. לכל לחמי נזיר (שסו). ואחד עשר יום שבין נדה לנדה. עזין סוף נדה לתלת נדה. גלאחא שכלו שבעת ימי נדה שהאשה נדה, שוב אינה מתחלת להיות נדה עד י"א יום, ואפילו אם ראתה, דם זיבה היא, ואם אינה רואה צאתו י"א יום אלא יום אחד או ג' ימים רלוטין, אז אפילו ג' ימים צאתה רלוטין, כגון יום שמת ויום טהור היא שומרת יום כנגד יום ומובלת ליום הממחר, ואם ג' ימים ראתה רלוטיס הויא זבה ובעיא ספירה שבעה וקרנן, אבל לאחר י"א יום אם רואה דם נדה היא ואם רואה יום ראשון שומרת ששה והוא, ואם כל ז' ראתה ופוסקת לערב טובלת מיד ואינה צריכה ספירה שבעה וקרנן מן המורה, אבל צנות שפירא הן החמירו על עמקן שאפילו רואה סיפת דם כמדלג יושבת עליו שבעה נקיים ולאחא כמה עניס קבלו עליהן דברי זה (שסו. ועיי' מגילה פח. הובא לעיל סו. וכעיי' סנהדרין יז).

זו באורחיה.

מסורת הש"ס

א) לפי גי' רש"י נרמך למחוק מילות אלו ופ"ל לקמן נמין לרבות י"א מ"ל על נדמה ולקמן א"ל על אמר קרא בלא עת נדמה סמוך לנדמה כי וע' רש"י א' הוריות ד., א) וינקוט איתא ר' ישעיהו; ד) ומגילה כח: ט) ועד ויר' רש"ש; ו) ונ"ע מ"ס מנחות ט: ד"ה אמר וט"ס וזחיס פג. ד"ה מ"ל וט"ס פסקים מג: ד"ה מלן וט"ס מנחות יא: ד"ה קומן; ו) ופי' הגון ע"ז תמלא בפטר החיים שמיצר חמי הגאון מהר"ל מפראג בפטר זכיות ח"א סי'ג; ח) ובסימנא דסוף משנת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש צ"ק מנזח מרזיס על הכתב שמת הלל:.

תורה אור השלם

- ואתה כי יזוב וזב נדמה וימז רבים בלא עת נדמה או כי תזוב על נדמה כל ימי זוב טמא'אה כבימי נדמה תהיה טמאה הוא: ויקרא טו כה
- כל המשבב אשר תשכב עליו כל ימי זובה במשכב נדמה ויהי לה וכל הבלוי אשר תשכ עליו טמא ויהי טמאת נדמה: ויקרא טו כו
- עמד ומדר ארץ קאה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם והליכות עולם לו: תבבוק ג ו

הגהות ה"ב

א) רש"י ד"ה וראוי לזיבה להצטרף עם ב"ג אם לא ראתה וכו' ו' נקיים עד עשירי שהיו נמי: א) ד"ה מ"ל כל המשכב אשר תשכב: א) תוס' ד"ה מ"ל כל ימי זובה כמשכב נדמה תמה:

הגהות מהר"ב

א] גם' ומנן שהוא עשה משכב ומושב. מלת שהוא נמחק. וז"כ שהוא כצ"ל וז"כ פח"כ: ב] שם יסול תפסור שבעה לנשים. יז"כ ע"י ת"כ וקרנן להנך דף קע ע"א וע"כ: ג] יש"ש ד"ה וראוי לזיבה וכו' דהיינו בג"ד כמן הס"ד וז"ח"כ מה"ד אף א"ו וכו' מש"י ו' נקיים עד העשירי שהיו וכו' פ"ג:

מוסף רש"י

אחד לאחד. היינו יום כנגד יום (הוריות ד.) קלמ מיוס הממדת (מגילה ב.). הדרן עלך מסכת נדה

בלא עם נדסה. אינו אומר לך אלא ברואה שלשה אחר ימי נדמה סמוך לנדמה שראתה יום ראשון אחר ז' ימי נדמה וראתה שמיני ותשיעי ועשירי: או **כי סוּב.** לרבות רואה ט' וי' ואחד עשר: **מנין לרבות שנים שלשה כו'.** שכולן יש להן דין אחד: **אמרם מה מנינו**

ברביעי. לימים שאחר הנדה: **שהוא**

ראוי. לפסירת נקיים אם ראתה אצ"ג ופסקה: **וראוי לזיבה.**

א) ללרף עם בג"ד אם לא ראתה בל' דהא אחרצי מופלג יום אחד מקרא דלוי כי תזוב ג' דהיינו בג"ד אף אני מרבה כל אלו עד י' ויו"ד בכלל שהן ראויין לפסירה אם ראתה שלשה ראשונים משכי ז' נקיים עד ט)

שיבו נמי נראין לזיבה בלחיה מהם שתראה שלשה לרופין: **מנין לרבות י"א.** שיטרף עם הראשונים לזיבה

לג' לרופין ואע"ג שאינו ראוי לפסירת נקיים של זיבת ג' ראשונים:

ס"ל בלא עם נדסה. ואפילו מופלג לימים הרבה: **יכול.** כיון דכתבי

בלא עת נדמה שאני מרבה אף י"ב שאם ראתה י' י"א י"ב תהא זבה גמורה ולא תהא תחלת נדה בראיית י"ב אלא מטטרף לזיבה: יום י"א **שהוא ראוי לפסירה זיבה או כי סוּב.**

דזיבה רביעי מתרבי מאלו כי תזוב ולאותה זיבה משכי ימי ספירה עד י"א: **ואין לי.** שתקרא זבה לטומאה אלא רואה שלשה לרופין: **ס"ל ימי.**

כל ימי זוב טומאתה כימי נדמה תהיה: **עמאה מלמד מטמאה אם יועלה נדסה.** שמפורש צה אשר

ישכב איש וגו': **היא שאינה מטמאה.**

בשלש ראיות ציוס אחד טומאת זוב גמור לקרנן כאליו ראתה שלשה ימים אצל זב מטמא צין בג' ראיות ציוס אחד צין בג' ימים לרופין צב"ק צפ' כ"גד הרגל (דף כד.): **ואין לי.** עושה

משכב ומושב צימים שאחר הנדה אלא הרואה שלשה ימים שני ימים מנין: **ס"ל.** כל המשכב אשר א) ישכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדמה: **יהיה לה.** הוספי לה הויה של שמור: **הוא שאינו סופר אחד לאחד.** זב צעל ראייה אחת כצעל קרי וטובל צו ציוס סופר שבעה לשנים: **אלמא קראי נינהו.** כל דין י"א שבין נדה לנדה מכאן למדנו שהן י"א יום והרואה צה צה ג' הרי זו זבה והרואה בל' צב' סופרת יום כנגד יום ולסוף י"א מתחילין ימי נדה אם תראה

אחד תשב ששה והוא שהרי לא רבינן לדין יום וזבה אלא י"א ומכאן ואילך הרי היא צדין פרשה ראשונה דכתיב צה ויקרא טו] שבעת ימים תהיה צנדמה: **לרצי עקיבא קראי.** דלא גמר הך הלכתא הלכה למשה מסיני דקאמר ר' אלעזר בן עזריה [לעיל עג:] וכי היכי דיליף חזי לוג שמן לתודה מקראי הכי נמי יליף אחד עשר יום צדין נדה מקראי: **ציממי.** ראתה ציוס תהיה זבה דכתיב (שס) ימים רצים אצל ראתה צלילות לא תהא זבה: **סמוך לנדסה.** ליל שמיני שהרי ימי נדות כל שבעה עד הלילה דכתיב שבעת ימים תהיה צנדמה: **הלכות:** משנה וצרייתא הלכה למשה מסיני:

תינוקת פרק עשירי נדה

איין די אלא יום אחד מנין לרבות מופלג שנים ושלאשה. אגב ריהטא

נקט שנים דשנים היינו יום שני לימי זיבה דהיינו מופלג יום

אחד שריבה ככז דהא מני ואזיל עד י' וי"א וא"כ שנים היינו שני:

הוא שמטמא בראיות כבימים אינו דין בו. תימה דאיכא למפרך מה להיא שכן מטמאה צאונס והכי אמרינן צריש פרק צנות כותים (לעיל גב:) דלא ילפינן מהדדי וכן לקמן דקאמר מה הוא שאינו סופר אחד לאחד כו' איכא למפרך מה להיא שכן מטמא בראיות כצימים מיהו צוה מזינן ספיר למילף דלגצי ספירה אחריר רחמנא צאשה מצאיש ולענין ספירה עזיז ספיר ק"ו הויל ולענין ספירה מזינו שהחמיר צאשה דאינן מצינן מזה מצינו ברביעי שראוי לספירה וראוי לזיבה אף אני אביא העשירי שראוי לספירה וראוי לזיבה ומנין לרבות אחד עשר ת"ל בלא עת נדמה יכול שאני מרבה אף שנים עשר אמרת לאו ומה ראית לרבות אחד עשר ולהוציא שנים עשר מרבה אני אחד עשר שראוי לפסירת או כי תזוב ומוציא אני י"ב שאין ראוי לפסירת או כי תזוב ואין לי אלא שלשה ימים שני ימים מנין ת"ל ימי יום אחד מנין ת"ל כל ימי טמאה מלמד ב שמטמאה את בוועלה כנדה היא היא מטמאה את בוועלה וואין הוב מטמא מה שהוא בועל והלא דין הוא ומה היא שאינה מטמאה בראיות כבימים מטמאה את בוועלה היא דין ששמטמא מה שהוא בועל ת"ל היא היא מלמד ב שמטמאה את בוועלה ואין הוב מטמא מה שהוא בועל א) ומנין שהוא עושה משכב שלשה ימים שני ימים מנין ת"ל ימי יום אחד מנין ת"ל כל ימי טמאה היא מטמאה את בוועלה ומה היא דין ששמטמא מה שהוא בועל ת"ל היא היא מלמד ב שמטמאה את בוועלה ואין הוב מטמא מה שהוא בועל ת"ל במשכב נדמה ואין לי אלא שלשה ימים שני ימים מנין ת"ל ימי יום אחד מנין דת"ל כל ימי ומנין צ' שסופרת אחד לאחד ת"ל יהיה לה ג' יכול תספור שבעה לשנים ודין הוא ומה הוא שאין סופר אחד לאחד סופר שבעה לשנים היא שסופרת אחד לאחד אינו דין שתספור שבעה לשנים ת"ל יהיה לה האינה סופרת אלא יומה אלמא קראי נינהו לר"ע קראי לר' אלעזר בן עזריה הלכתא א"ל רב שמעיה לר' אבא אימא ביממא תהוי זבה בליליא תהוי נדה א"ל עלך אמר קרא יעל נדמה סמוך לנדמה סמוך

לנדמה אימת הוי בליליא וקא קרי לה זבה תנא ר' רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות: **הדרן עלך תינוקות וסליקא לה מסכת נדה**

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי

דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

הדרן עלך תינוקות

וסליקא לה מסכת נדה

לנדמה אימת הוי בליליא וקא קרי לה זבה תנא ר' רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

הדרן עלך תינוקות וסליקא לה מסכת נדה

אחד תשב ששה והוא שהרי לא רבינן לדין יום וזבה אלא י"א ומכאן ואילך הרי היא צדין פרשה ראשונה דכתיב צה ויקרא טו] שבעת ימים תהיה צנדמה: **לרצי עקיבא קראי.** דלא גמר הך הלכתא הלכה למשה מסיני דקאמר ר' אלעזר בן עזריה [לעיל עג:] וכי היכי דיליף חזי לוג שמן לתודה מקראי הכי נמי יליף אחד עשר יום צדין נדה מקראי: **ציממי.** ראתה ציוס תהיה זבה דכתיב (שס) ימים רצים אצל ראתה צלילות לא תהא זבה: **סמוך לנדסה.** ליל שמיני שהרי ימי נדות כל שבעה עד הלילה דכתיב שבעת ימים תהיה צנדמה: **הלכות:** משנה וצרייתא הלכה למשה מסיני:

הדרן עלך תינוקות וסליקא לה מסכת נדה

עג. עין משפט

פר א מיי פ"ו מהל' איסורי צולה הל"ב:
פה ב מיי פ"ג מהל' מטמאי משכב ומושב הל"א ופי"ד מהל' איסורי צולה הל"ב:
פז ג מיי פ"ג מהל' מטמאי משכב ומושב הלכה ג:
פו ד מיי פ"ו מהל' איסורי צולה הל"ז ופי"א מהל' מטמאי משכב ומושב הל"ב:
פח ה מיי פ"ו מהל' איסורי צולה הל"ט והלכה ט:

תוס' הרא"ש

מנין לרבות שני ושלישי כו'. מדיקא חשיב עד עשירי ואחד עשר אלמא היא שני הוא יום שני לימי זיבה וכי נכסה דהיינו מופלג יום א' מנדה וכבר ריבה אותו מאו כי תזוב אלא אגב ריהטא חזור וכופלו בהוי אחריני: מנין לרבות יום י"א (ו"ו). דס"ד לא מרבינן דאוי לספירה אלא לפיך זיבות הכתובה בפסוק אבל דלא לספירה דמרבינן מאו כי תזוב: ומא היא שאינה מטמאה בראיות כבימים ותימה מה להיא שכן מטמאה באונס כו' ובסמוך דקאמר ומא הוא שאין סופר אחד לאחד וכו' איכא למפרך מה להוא שכן מטמא בראיות כבימים כדאמרינן בריש צנות כותים דלא לפי מהרדי מכח הך פירכי וי"ל דאינו סומך עיקר על תק"ו אלא כמו ילמד סתום מן המפורש.

ויש דברים דילפי מהרדי כדמפרש בריש צנות כותים: **תנא** דבי אליהו כ"ה השונה הלכות. אית ספרים י"א גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

הדרן עלך תינוקות

וסליקא לה מסכת נדה

לנדמה אימת הוי בליליא וקא קרי לה זבה תנא ר' רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

הדרן עלך תינוקות וסליקא לה מסכת נדה

אחד תשב ששה והוא שהרי לא רבינן לדין יום וזבה אלא י"א ומכאן ואילך הרי היא צדין פרשה ראשונה דכתיב צה ויקרא טו] שבעת ימים תהיה צנדמה: **לרצי עקיבא קראי.** דלא גמר הך הלכתא הלכה למשה מסיני דקאמר ר' אלעזר בן עזריה [לעיל עג:] וכי היכי דיליף חזי לוג שמן לתודה מקראי הכי נמי יליף אחד עשר יום צדין נדה מקראי: **ציממי.** ראתה ציוס תהיה זבה דכתיב (שס) ימים רצים אצל ראתה צלילות לא תהא זבה: **סמוך לנדסה.** ליל שמיני שהרי ימי נדות כל שבעה עד הלילה דכתיב שבעת ימים תהיה צנדמה: **הלכות:** משנה וצרייתא הלכה למשה מסיני:

הדרן עלך תינוקות וסליקא לה מסכת נדה

עין משפט

פר א מיי פ"ו מהל' איסורי צולה הל"ב:
פה ב מיי פ"ג מהל' מטמאי משכב ומושב הל"א ופי"ד מהל' איסורי צולה הל"ב:
פז ג מיי פ"ג מהל' מטמאי משכב ומושב הלכה ג:
פו ד מיי פ"ו מהל' איסורי צולה הל"ז ופי"א מהל' מטמאי משכב ומושב הל"ב:
פח ה מיי פ"ו מהל' איסורי צולה הל"ט והלכה ט:

תוס' הרא"ש

מנין לרבות שני ושלישי כו'. מדיקא חשיב עד עשירי ואחד עשר אלמא היא שני הוא יום שני לימי זיבה וכי נכסה דהיינו מופלג יום א' מנדה וכבר ריבה אותו מאו כי תזוב אלא אגב ריהטא חזור וכופלו בהוי אחריני: מנין לרבות יום י"א (ו"ו). דס"ד לא מרבינן דאוי לספירה אלא לפיך זיבות הכתובה בפסוק אבל דלא לספירה דמרבינן מאו כי תזוב: ומא היא שאינה מטמאה בראיות כבימים ותימה מה להיא שכן מטמאה באונס כו' ובסמוך דקאמר ומא הוא שאין סופר אחד לאחד וכו' איכא למפרך מה להוא שכן מטמא בראיות כבימים כדאמרינן בריש צנות כותים דלא לפי מהרדי מכח הך פירכי וי"ל דאינו סומך עיקר על תק"ו אלא כמו ילמד סתום מן המפורש.

ויש דברים דילפי מהרדי כדמפרש בריש צנות כותים: **תנא** דבי אליהו כ"ה השונה הלכות. אית ספרים י"א גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין:

גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו צספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל צהלכתא מיייתי לה לסיים צדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק צתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מזינו צנציאים הראשונים ססימו דצריהן צדצרי צצח ומנומנין: